

TRUE RESPECT

Επιμέλεια: Αντώνης Σκορδίλης

η έννοια του σεβασμού
με όρους κοινωνικής αλήθειας

Με αφορμή την έκδοση του νέου βιβλίου του.
Η συνταγή “καθολικής αμφισβήτησης” του
ασυμβίβαστου Άρη Ταστάνη.

Ο Άρης Ταστάνης ανήκει στην κατηγορία εκείνη των ανθρώπων του πνεύματος που χαίρουν πολύ μικρότερης αναγνώρισης αυτής που δικαιούνται. Για δύο κυρίως λόγους: Πρώτον, διότι είναι σε όλες τις εκφάνσεις της δημόσιας παρουσίας του ασυμβίβαστος. Δεύτερον, διότι είναι άνθρωπος με βαριά (λεγόμενη) κινητική αναπηρία. Οι δύο λόγοι συνυπάρχουν και αλληλοτροφοδοτούνται υπό μια πολύ συγκεκριμένη έννοια. Ο Ταστάνης είναι στην διάρκεια της ζωής του προικισμένος με την ιδιότητα του “**ασυμβίβαστου**” διότι είναι άνθρωπος με βαριά κινητική αναπηρία. Η ελληνική κοινωνία ακόμα και στις πλέον προχωρημένες εκδοχές της αντιλαμβάνεται την αναπηρία και τα δικαιώματα των αναπήρων ως έναν διαρκή συμβιβασμό της κυρίαρχης (θεωρούμενης ως) κανονικότητας και της ανάγκης να “μπορούν να υπάρχουν” και οι (θεωρούμενοι ως) ... αποκλείοντες. “Ασυμβίβαστα ανάπηρος” λοιπόν και ο Ταστάνης κινείται εκτός των συμβιβασμένων ορίων της κυρίαρχης νεοελληνικής λογικής. Εξ’ ου και η αναγνώρισή του είναι οριοθετημένη. Μπόλικά μεγάλα λόγια και επιδοκμασίες για τον ίδιον, αλλά προσεκτική αποσιώπηση της ουσίας του λογοτεχνικού έργου του.

Το “ασυμβίβαστο” του Άρη Ταστάνη είναι με όλη την σημασία του προσδιορισμού “ειδικό” – μοναδικό. Ο εξαιρετικός λογοτένης δεν συμβιβάζεται καν με την προσδοκία ή έστω με την προοπτική μιάς απελευθερωμένης κοινωνίας, δεν αναζητά καν την ανακούφιση από το ... όραμα ενός καλύτερου κόσμου. Περιγράφει επίμονα και αποκλειστικά την βάνουση πραγματικότητα των αποκλεισμών του υπάρχοντα κόσμου αρνούμενος ακόμα και να υποθέσει ότι δεν αποκλείεται κάποια στιγμή να αλλάξει. Αυτοπροσδιορίζεται με ιδιαίτερη πεποίθηση ως αριστερός, ορίζει δε την απαλλαγή του από οράματα και προσδοκίες ως αληθινή “εσωτερική συνταγή” για την αριστερή στάση και σκέψη. Οτιδήποτε προσβάλλει αυτήν την “εσωτερική συνταγή” εγκαλείται από τον Άρη ως μη αριστερό. Δεν πρόκειται περί ανέξοδης – τεχνητής συνταγής κυνισμού στον δημόσιο λόγο του, αλλά περί της βιωμένης αλήθειας του. Καθολική αμφισβήτηση, αυτό είναι και σημαίνει για τον Ταστάνη “**αριστερά**”, αμφισβήτηση ακόμα και του είδους εκείνου της αμφισβήτησης που αναζητά νομιμοποίηση σε οράματα και προσδοκίες. Διότι παύει να είναι καθολική...

Η καθολική αμφισβήτηση του σημαντικότετου νεοέλληνα λογοτέχνη Αρη Ταστάνη, αποτυπώνεται με τον πλέον συμπυκνωμένο τρόπο στο δεκατο τρίτο κατά σειρά βιβλίο του υπό τον τίτλο **“Τα ταξίδια μου” (εκδόσεις ΚΨΜ)**. Το συνιστούμε επιτακτικά σε όλους όσους αντέχουν να δοκιμάζουν συνταγές εσωτερικής αλήθειας. Οσοι, μεταξύ αυτών, έχουν την δυνατότητα να προσφέρουν βήμα στον λογοτέχνη και να συνεισφέρουν στην ανάδειξη του έργου του, οφείλουν να γνωρίζουν προκαταβολικά ότι ο Αρης Ταστάνης δεν ανέχεται περιττές τιμές όπως οι πλείστοι **“ενταγμένοι στο νόμο της κυρίαρχης αντίληψης”** διακεκριμένοι άνθρωποι με αναπηρία. Σε απλά λόγια, για τον Ταστάνη συνιστά απρέπεια η καταχρηστική παρουσίαση του προσώπου του αντί της α – ριογι προσήλωσης στο περιεχόμενο του έργου του. Οπως εισαγωγικά προδιαγράψαμε η σχέση του με την κοινωνική αλήθεια της αναπηρίας είναι ασυμβίβαστη. Είναι **“αποκλειστικά”** αριστερή.

ΥΓ : Οσοι ανταποκριθούν στην επιτακτική μας σύσταση και προμηθευτούν το τελευταίο βιβλίο του Αρη Ταστάνη (μπορούν και μέσω της ηλεκτρονικής σελίδας των εκδόσεων ΚΨΜ), προτείνεται όπως ρίξουν μια σοβαρή ματιά στο οπισθόφυλλο πριν ξεκινήσουν την επιμελή ορθολογική (από την πρώτη σελίδα) ανάγνωση. Μεταξύ άλλων θα διαβάσουν την ακόλουθη φράση από συνέντευξη του με μυϊκή δυστροφία λογοτέχνη στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία, τρία χρόνια πριν: **“Ζω χωρίς αυταπάτες. Γνωρίζω καλά πως δεν θα έχω τις ίδιες ευκαιρίες και τα ίδια δικαιώματα, ούτε θα μπορώ να συνυπάρχω δημιουργικά σε μιά κοινωνία, σε μια πολιτεία, που το διαφορετικό το φοβάται. Το αγνοεί”**. Αν κατανοήσουν – αυτή και η πρόθεση του παρόντος κειμένου – ότι ο Ταστάνης “δεν το γράφει απλώς αλλά και το εννοεί” θα έχουν ήδη εννοήσει τι εννοεί ο λογοτέχνης στις 250 περίπου σελίδες του βιβλίου του.

Έτσι και μόνο έτσι θα βιώσουν την απόλαυση της ανάγνωσής του, έτσι και μόνο έτσι θα αναγνώσουν την αλήθεια του. Αυτό το **“έτσι και μόνο έτσι”** δεν είναι τίποτε περισσότερο από την καθολική αμφισβήτηση του **“αλλιώς”** όπως την έχουν μέσα τους, αλλά και όπως γιά (και από) τον λογοτέχνη βιώνεται ως κυρίαρχη συνταγή του αποκλεισμού. Με άλλα λόγια : Οι αποδεχόμενοι την **“εσωτερική συνταγή”** για την αριστερή στάση και σκέψη του Ταστάνη, έχουν ξεκινήσει την διαδρομή για την συνάντησή με την Καθολική Αμφισβήτηση ... μέσα τους.

Αντώνης Σκορδίλης
Λευκωσία: Νοέμβριος 2011